

своята съвършена свобода.» Немировичъ-Данченко, дописникъ на Новое-Время употребява изражението на Макъ-Гахана: «Четиретъ български дружини, пише той, сж борихъ като лъвовѣ. Тѣ се хвърляхъ стремително на атака, отетъхвахъ, като стояхъ съ лице къмъ неприятеля и държахъ пушки въ рѣка. Всички разкази за тѣхъ сж изпълнени отъ въсторгъ и удивление. Обиколени отъ 20,000 турци, 3,000 българи отстояхъ своята позиция. Тѣхното нападане се отличаваше съ неукротимо мъжество. Въ този народъ, който е спалъ цѣли вѣкове, пробуди се най-подиръ духа на великитѣ му прадѣди Крума, Симеона и Самуила. *)»

Въ началото на боя още било възможно да се изнасятъ раненитѣ, но по-подиръ вече това не можало да се прави. Българитѣ взели да бѣгатъ прѣзъ града; извсѣка турска къща се сипѣлъ върху тѣхъ градъ отъ коршуми; това били опростенитѣ мирни турци, на които турското правителство раздало оружје да се защищаватъ още на 1876 г. «Когато рускитѣ войски завзели Стара-Загора, полковникъ Депрерадовичъ прѣдложилъ да се разузнае у кого има оружје, но генералъ Гурко отказалъ, като искалъ да не оскърбява съ своето недовѣрие мирнитѣ жители.» **)

Дружинитѣ отетъжили въ Казанлъкъ. Турцитѣ ги гонили, клали, убивали и унищожавали всичко, що срѣщали по пътя си. Съ генерала Гурка дружинитѣ се видѣли 3. ¹/₂ часа слѣдъ боя. Въ негова щабъ се озовалъ и генералъ Столѣтовъ. Това се случило, споредъ разказа на автора на Двѣ войни така: Генералъ Столѣтовъ, като се спусналъ отъ гората, въ началото на боя, срѣщналъ черкезитѣ, прѣскокналъ бърже-бърже подъ градъ отъ тѣхнитѣ коршуми и се присѣдинилъ

*) Немировичъ Данченко. Годъ войны. СПб. 1879 г. Т. I. Стр. 11.

**) Н. В. Максимовъ. Двѣ войны. 486 стр.